

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.421/2019/4. szám

A Szegedi Ítéltábla Dr. Kincses István ügyvéd által képviselt felperesnek - a Kardos, Pető és Törőcsik Társas Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Törőcsik Tamás ügyvéd) által képviselt alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás és egyéb iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2019. július 8. napján kelt 8.P.20.165/2019/21. - helyesen: 8.P.20.165/2018/21. - számú rész- és közbenső ítélete ellen az alperes részéről 22. sorszám alatt benyújtott fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

Az elsőfokú bíróság részíteletét nem érinti, a közbenső íteletet **megváltoztatja**, és az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó általános szerződési feltételek tisztességtelensége miatti érvénytelenségre alapított keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 86 100 (nyolcvanhatezer-száz) Ft másodfokú perköltséget.

A részítelet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes az általa megvásárolni kívánt Skoda Fabia típusú személygépkocsi vételárának finanszírozása céljából az alperes által rendszeresített formanyomtatvány kitöltésével és aláírásával 2008. augusztus 15. napján kölcsönszerződés megkötésére tett ajánlatot az alperesnek. Az ajánlatban az igényelt kölcsön összegét 1 350 000 Ft-ban, a kölcsön nyilvántartási devizanemét CHF-ben, a futamidőt 120 hónapban, a havi törlesztőrészlet összegét az 1-30. hónapra 13 480 Ft-ban, míg a 31-120. hónapra 26 968 Ft-ban, a teljes hiteldíjmutatót 16,575 %-ban jelölte meg. Az okiratban rögzített nyilatkozata szerint kijelentette továbbá, hogy a „(M.) Zrt. gépjármű kölcsön ügymenetét megismertem és az ahhoz kapcsolódó dokumentumokat (jelen kölcsönkérelem hátoldala, kölcsönszerződés, a vételi jog megállapodás, adásvételi szerződés) a fentieknek megfelelően kitöltve aláírtam."

Az alperes a felperes ajánlata alapján még ugyanezen a napon elkészített egy „Tájékoztató gépjármű finanszírozási ajánlat" elnevezésű okiratot (továbbiakban: tájékoztató ajánlat), amelyben a felperes által benyújtott kölcsönigénylési lapon feltüntetettekkel azonosan határozta meg a kölcsön összegét,

nyilvántartási devizanemét, a teljes hiteldíjmutató mértékét, a törlesztőrészletek számát és havi összegét. A dokumentum ezentúl tájékoztatást tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a törlesztőrészletek nagysága a svájci frank eladási árfolyama függvényében a futamidő alatt jelentősen változhat, az árfolyamváltozás pedig kockázatot jelent a fogyasztó számára, ha nem rendelkezik a szükséges devizafedezettel.

A peres felek ugyancsak 2008. augusztus 15. napján aláírtak egy „Megállapodás” elnevezésű okiratot (továbbiakban: megállapodás) is, amely egyebek mellett az alábbiakat tartalmazza:

„1. Az adós a kölcsönkérelem és jelen megállapodás aláírásával elismeri, hogy megismerte **(bank neve)** gépjárművásárlás finanszírozására vonatkozó, a finanszírozási kérelem benyújtásakor hatályos valamennyi feltételét, így azokat is, amelyek alapján **(bank neve)** a kölcsönszerződést külön ügyletminősítés, illetve kockázatkezelés nélkül is megkötí vele, valamint **(bank neve)** jelen finanszírozási kérelem aláírásakor hatályban lévő ajánlatában (táblázatban foglalt) meghatározott jogszabályi előírások szerint számított teljes éves hiteldíjmutatónak a százalékos mértékét, továbbá a kölcsönszerződés tervezetét.”

Magának a kölcsönszerződésnek a megkötésére, aláírására ugyancsak 2008. augusztus 15. napján került sor. Az ebben foglaltak szerint a futamidő 120 hónap, a kölcsön összege 1 350 000 Ft, amely svájci frank alapú, változó kamatozású, a havi törlesztőrészletek összege az 1-30. hónapra 13 480 Ft, a 31-120. hónapra 26 968 Ft, a teljes hiteldíjmutató 16,575 %, az éves induló ügyleti kamat 14,77 %, az egyes havi törlesztőrészletek naptári dátum szerinti esedékességét, tőke, kamat megoszlását a kölcsönszerződés fizetési ütemezés-melléklete tartalmazza, a törlesztőrészlet általános szerződési feltételekben szabályozott változása pedig a svájci frank kamatának (CHF LIBOR) és árfolyamváltozásának a függvényében alakul. Rögzítésre került továbbá az okiratban, hogy az egyedi szerződés elválaszthatatlan részét képezi az **(ászf. száma)** számú általános szerződési feltételek (továbbiakban: Ászf.), amelynek a szerződés aláírásával egyidejűleg történt átvételét, megismerését a felperes a szerződés aláírásával igazolta.

Az Ászf. 7. pontja szerint attól függően, hogy a szerződő felek az egyedi kölcsönszerződésben hogyan állapodnak meg, a szerződés törlesztőrészletei fixek vagy változóak. Az Ászf. 7.A. pontja rögzíti, hogy a törlesztőrészlet(ek) változása a deviza kamat és a deviza árfolyam szerződésben meghatározott időpontokban (mérési időpontok) és mértékben történő változásának függvénye, valamint megjelöli azt a matematikai képletet, amely alapján a változó törlesztőrészlet meghatározásra kerül. A szerződés szerint ennek az elszámolása naptári negyedévenként történik törlesztőrészlet-különbözetre vonatkozó elszámoló levél és készpénzátutalási megbízás megküldésével. Negyedéves elszámolásra az adott negyedév esedékes törlesztőrészleteire eső törlesztőrészlet-különbözetek (kamat- és árfolyamkülönbözet) kerülnek. Az értesítőben ezenkívül tájékoztató adatként feltüntetésre kerül a teljes hátralévő, még esedékessé nem vált tőketartozásra eső, az elszámolás időszaka alatt bekövetkezett árfolyamváltozás következtében felmerült árfolyamkülönbözet összeg is, amely kizárólag a szerződés futamidő vége előtti bármely okból történő megszűnése esetén válik egy összegben esedékessé. A törlesztőrészlet-különbözet összege csak abban az esetben kerül naptári negyedévente elszámolásra, ha annak még el nem számolt összege összesen a 2 000 Ft-ot eléri.

A kölcsönszerződéssel egyidejűleg a felek opciós jogot alapítottak az alperes javára a kölcsönösszegből vásárolt gépjárműre.

A felek a szerződést 2015. november 24-én módosították, a 2015. évi CXLV. tv. alapján a felperes kölcsönszerződésből eredő tartozása „forintosításra” került.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1 464 114 Ft és annak 2014. július 1. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére, valamint a gépjármű törzskönyvének kiadására. Keresete indokaként elsődlegesen hivatkozott arra, hogy a szerződés nem jött létre, mivel a gépjárművet értékesítő vállalkozás alkalmazottja az alperes képviselőjére nem volt jogosult. Másodlagosan a szerződés érvénytelenségét állította, amelynek jogkövetkezményeként az érvényessé nyilvánítást kérte. Álláspontja szerint az Ászf. nem vált a szerződés részévé, mivel azt nem ismerte meg. Kifejtette, a szerződés a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (továbbiakban. Hpt.) 213. § (1) bekezdés c) pontja, valamint az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos szerződési feltételek tisztességtelensége miatt semmis. Utalt arra, az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatása elmaradt.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Állította, a szerződés létrejött, a felek a lényeges kérdésekben megállapodtak, és a szerződés megkötése során olyan személy járt el, aki a képviselőjére jogosult volt. Vitatta a szerződés érvénytelenségére vonatkozó valamennyi felperesi hivatkozást. Kiemelte, a szerződéskötést megelőzően ismertette az ügyletet érintő árfolyamkockázatot, és az egyedi szerződésből, valamint az annak részét képező Ászf. 7. és 7.A. pontja alapján egyértelmű, hogy azt a felperesnek kell viselnie. Hangsúlyozta, az egyedi szerződés, az Ászf., valamint a szerződés aláírását megelőzően megkötött megállapodás 1. pontja szerint a felperes a szerződés valamennyi feltételét megismerte, tájékoztatást kapott a deviza alapú finanszírozási konstrukció kockázatairól, amelyre az egyedi finanszírozási ajánlat is felhívta a figyelmét.

Az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletével a felperesnek a felek 2008. augusztus 15-én létrejött **(szerződés száma)** számú szerződése létre nem jöttének megállapítására irányuló keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felek fenti szerződésében „a kölcsönszerződés CHF (SWISS FRANC) alapú” kikötés tisztességtelen, és a felperes a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményeként az érvényessé nyilvánításra jogosult akként, hogy kirovó pénznemmé a forint válik, az ügyleti kamat pedig az irányadó forintkamat szerződéskötéskori értékének kamatfelárral növelt mértékével egyenlő. Határozatának részletesen kifejtett indokai szerint a felek között a kölcsönszerződés létrejött, és annak részét képezik az alperes által alkalmazott általános szerződési feltételek. Vizsgálta a szerződés Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja miatti érvénytelenségét, melyet nem talált megállapíthatónak. Alaposnak ítélte azonban a felperesnek az arra való hivatkozását, hogy az elégtelen árfolyamkockázati tájékoztatás következtében semmis az a szerződéses rendelkezés, amely kirovó pénznemben a svájci frankot határozza meg. Rámutatott, az árfolyamváltozást a fogyasztóra hárító Ászf. 7. és 7.A. pontja ugyan egzakt és egyértelmű, az átlagos fogyasztó számára azonban nem állapítható meg, hogy az árfolyam változása hogyan és milyen mértékben hat a törlesztőrészletekre. A tanúk vallomása alapján úgy értékelte, a szóbeli tájékoztatásban nem hívták fel a felperes figyelmét arra, hogy az árfolyamváltozás bekövetkezhet, és az a törlesztőrészletek igen jelentős korlátlan növekedéséhez vezethet, ellenkezőleg azt hangsúlyozták, hogy a törlesztőrészletek a futamidő alatt nem változnak.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú rész- és közbenső ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes a kereseti kérelmében nem határozta meg az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó, általa tisztességtelennek tekintett szerződési feltételeket, amely miatt ebben a kérdésben az elsőfokú bíróság nem határozhatott volna. Utalt arra, a felperes nem hivatkozott a tisztességtelenség esetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv.

(továbbiakban: 1959-es Ptk.) 209. §-ára, az elsőfokú rész- és közbenső ítélet rendelkező részében feltüntetett szerződési feltétel pedig egyedileg megtárgyaltnak minősül. Hivatkozott arra, a kölcsönszerződés a jogszabály szerinti forintosítással módosult, amely folytán a szerződés érvényessé vált. Érvelése szerint a szerződés megkötésekor hatályos Ptk. nem tartalmazott olyan rendelkezést, amely szerint az általános szerződési feltétel tisztességtelenségét önmagában megalapozza, ha a rendelkezés nem érthető és nem világos. Az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződési rendelkezések a főszolgáltatást megállapító szerződési feltételnek minősülnek. Utalt arra, önmagában az, hogy egy szerződési feltétel nem világos és nem érthető, az adott szerződési feltételt nem teszi automatikusan tisztességtelenné, csupán annyit jelent, hogy az adott szerződési feltétel tisztességtelensége vizsgálható. Véleménye szerint az Ászf. 7. és 7.A. pontjai érthetőek és világosak, az ebben foglaltak megfelelnek a Hpt. 203. §-a által írtaknak. Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során figyelmen kívül hagyta a tájékoztató ajánlatot, amely az árfolyamkockázattal kapcsolatban figyelmeztetést tartalmaz, és felhívja a figyelmet a „Gépjármű finanszírozási tájékoztató”-ra, amely részletesen leírta az árfolyamkockázatot. Kiemelte, a felperes személyes meghallgatása során elmondottakból megállapítható, hogy nem figyelmesen olvasta végig a szerződést. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte a tanúk vallomását. Hangsúlyozta, egyik tanú sem emlékezett a perbeli szerződéskötésre, **(személy 1. neve)** a vallomásából kitűnően nem hitelügyintézővel foglalkozott, míg **(személy 2. neve)** azt mondta el, hogy az ügyfeleket az árfolyamkockázatról is tájékoztatták.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint a forintosítási törvény nem orvosolta az érvénytelenséget, az Ászf.-et pedig alá kellett volna írnia. Hangsúlyozta, a meghallgatott tanúk nem igazolták az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás megtörténtét.

A fellebbezés **alapos.**

Téves az alperesnek az a hivatkozása, hogy a kereset nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv (továbbiakban: Pp.) 121. §-ában foglaltaknak, továbbá az elsőfokú bíróság döntése a Pp. 215. §-ában meghatározott túlterjeszkedés tilalmába ütközik. A felperes a szerződés egészének érvénytelenségét - többek között - arra alapította, nem kapott megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázattal kapcsolatban, amely akként értelmezendő, hogy azoknak a szerződési feltételeknek tisztességtelenségét állítja, amelyekből az árfolyamkockázat viselése következik. Az érvénytelenség okának ekként való megjelölése elegendő ahhoz, hogy a bíróság azt érdemben vizsgálni tudja, nem kell külön feltüntetni a szerződés érintett pontjait, és a tisztességtelenséget megalapozó jogszabályhelyet. A deviza alapú konstrukció és az ebből adódó fogyasztót terhelő árfolyamkockázat a perbeli kölcsönszerződésnek lényeges, a főszolgáltatással szemben teljesítendő ellenszolgáltatás mértékét alapvetően befolyásoló eleme, ezért az érintett szerződési kikötések érvénytelensége a szerződés egészének érvénytelenségét eredményezi. Ahhoz, hogy az elsőfokú bíróság állást tudjon foglalni a tájékoztatás megfelelőségét illetően, vizsgálni kellett a szerződésnek valamennyi árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezését, annak a felperes általi megjelölésétől függetlenül. Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy az elsőfokú rész- és közbenső ítélet rendelkező részében feltüntetett szerződési kikötés egyedileg megtárgyalt, így annak tisztességtelensége az 1959-es Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján nem állapítható meg, ugyanakkor a keresetet az elsőfokú bíróság annak helyes tartalma szerint bírálta el.

Nem helytálló az alperesnek azon álláspontja, hogy a forintosítással történt szerződésmódosulás akadályát képezi az érvénytelenség vizsgálatának. A 2014. évi LXXVII. tv. (DH3 tv.) 3. § (1) bekezdése a törvény erejénél fogva, a tartozás pénznemére és a kamat kondíciókra kiterjedően módosította a hatálya alá tartozó szerződéseket, így a perbelit is. A DH3 tv. anyagi jogi szempontból az 1959-es Ptk. 226. § (2) bekezdése szerinti jogszabállyal történő szerződésmódosításnak, és nem a szerződés 1959-es Ptk. 237. § (2) bekezdése szerinti érvényessé nyilvánításának feleltethető meg. Tekintettel arra, hogy önmagában a deviza alapú hitelezési konstrukció, így az árfolyamkockázat kedvező kamatmérték melletti fogyasztóra való hárítása nem érvénytelen, a DH3. tv. nem értelmezhető érvénytelenségi okot kiküszöbölő szerződésmódosításként. Nincs ezért akadálya annak, hogy a fogyasztó az említett törvények hatálya alá tartozó szerződés más okból részleges vagy teljes érvénytelensége miatt pert indítson, amennyiben a kereseti kérelme megfelel a 2014. évi XL. tv. (DH2) 37. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek (Kúria Pfv.V.20.400/2017/4.). Ugyanezt támasztja alá az EUB C-51/17. számú ítéletének 67. pontja, amely szerint a DH3 tv. 10. §-ából eredő módosítások mögött nem volt olyan szándék, hogy a szóban forgó kölcsönszerződés megkötésének időpontja és annak a DH3 tv. értelmében forintba történő átváltása közötti időszakot illetően egészében rendezzék az árfolyamkockázattal kapcsolatos kérdést.

Alaptalan az alperesnek az a fellebbezési érvelése, hogy az árfolyamkockázatot a fogyasztóra hárító általános szerződési feltételek tisztességtelensége nem vizsgálható az 1959-es Ptk. szerződéskötéskor hatályos 209. § (4) bekezdésére figyelemmel. Kétségtelen, hogy a szerződéskötés időpontjában az 1959-es Ptk. 209. § (4) bekezdése még csupán annyit tartalmazott, hogy a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, és csak 2009. május 22. napjától tartalmazza az 1959-es Ptk. 209. § (5) bekezdése azt a kitételeket, miszerint e feltételek tisztességtelensége is megállapítható, ha azok nem világosak, nem érthetőek. A 2/2014. PJE határozat indokolása III.1. pontjában kifejtettek szerint ugyanakkor az 1959-es Ptk. fenti módosítására a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 1993. április 5-i 93/13. EKG tanácsi irányelv rendelkezéseire figyelemmel került sor, s a 209. § korábban hatályos (4) bekezdését Magyarország Európai Unióhoz való csatlakozását, azaz a 2004. május 1. napját követően kötött szerződések esetén is az irányelv alapján, azaz akként kell értelmezni, hogy a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések akkor nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek. Erre figyelemmel a perbeli - 2008. augusztus 15. napján kötött - fogyasztói szerződés tekintetében sincs akadálya az árfolyamkockázatot a felperes telepítő általános szerződési feltételek tisztességtelensége vizsgálatának.

Egyetért ugyanakkor az ítélőtábla az alperesnek azzal az álláspontjával, miszerint a kölcsönszerződés, továbbá az Ászf. rendelkezéseiből a felperes számára egyértelműen, világosan felismerhető volt, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli.

A perbeli kölcsönszerződés deviza alapú jogügylet, amelynek lényege, hogy a felek a hitelező és az adós kölcsönszerződésből fakadó pénztartozását egyaránt devizában határozzák meg (kirovó pénznem), és azt mindkét fél forintban köteles teljesíteni (lerovó pénznem). E szerződéstípusnál az adós viseli az árfolyamváltozás hatásait, a forint gyengülése az adós fizetési terhének növekedését, erősödése pedig csökkenését eredményezi (6/2013. PJE határozat 1. pont).

A 2/2014. PJE határozat 1. pontja szerint a deviza alapú fogyasztási kölcsönszerződés azon rendelkezésének tisztességtelensége, amely szerint az árfolyamkockázatot korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is - nem volt világos, nem volt érthető, tehát ha nem volt egyértelműen felismerhető az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázatot korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, és hogy az árfolyam reá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa. Az árfolyamkockázatot viselését érintő szerződési feltételek tisztességtelenségének vizsgálata során irányadónak kell tekinteni az EUB C-51/2017. számú ítéletében meghatározott szempontokat is.

Tény, hogy a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdése által szabályozott, felperes által aláírt külön kockázatteltérő nyilatkozat nem készült, ez azonban nem eredményezi a kölcsönszerződés érvénytelenségét, a Hpt. hivatkozott rendelkezései ugyanis a kockázatteltérő nyilatkozat elmaradásához nem fűzték a semmisség jogkövetkezményét. Ebből következően az árfolyamkockázatról való tájékoztatást nem feltétlenül kell tartalmaznia külön kockázatteltérő nyilatkozatnak, az szerepelhet a szerződésben is. Ezért a felperes által aláírt külön kockázatteltérő nyilatkozat hiánya csupán annyit jelent, hogy a szerződés rendelkezései, az annak részét képező általános szerződési feltételek, illetve a szerződéskötéskor szóban kapott tájékoztatás alapján kell vizsgálni, hogy a felperes alappal gondolhatta-e, hogy őt nem terheli árfolyamkockázat. Ennek kapcsán az ítéletábra utal arra, hogy az elsőfokú bíróság alaptalannak találta a felperes azon állítását, hogy az Ászf. annak felperes általi aláírásának hiánya miatt nem vált a szerződés részévé, e megállapítást a felperes fellebbezéssel nem támadta, így azt a másodfokú eljárás során már nem teheti vitássá.

A „Tájékoztató gépjármű finanszírozási ajánlat” elnevezésű okiratban található tájékoztatás az árfolyamkockázattal kapcsolatban. Ezt az okiratot a felperes valóban nem írta alá, ugyanakkor a felperes által aláírt „Megállapodás” elnevezésű okirat rögzíti, hogy a tájékoztató ajánlatban meghatározott teljes éves hiteldíjmutatót megismerte; következésképpen meg kellett ismernie az ezt tartalmazó okiratot, így az abban szereplő árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatást is.

A szerződés rendelkezéseit vizsgálva megállapítható, az egyedi szerződés tartalmazza, hogy az deviza alapú, valamint hogy az Ászf.-ben szabályozott törlesztőrészlet változása a svájci frank LIBOR kamatának és árfolyama változásának a függvényében alakul. Ezt erősíti az Ászf. 7.A. pontja, amely többek között szintén a szerződésben meghatározott devizanem árfolyamának változásával magyarázza a törlesztőrészletek változását. E rendelkezésekből az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt felperes számára egyértelműen felismerhető volt, hogy az ügyletnek árfolyamkockázata van, amely korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, és hogy az árfolyam reá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa, vagyis, hogy a forint árfolyamának gyengülése esetén árfolyamkülönbözetet kell fizetnie, amelynek elszámolása és kiterhelése negyedévenként történik. A perbeli egyedi kölcsönszerződés csupán egy oldalas, könnyen áttekinthető, ha pedig a felperes akadályozva volt annak átolvasásában, értelmezésében, úgy ebben segítséget kérhetett volna a márkakereskedőtől, ennek elmulasztása az elvárható körültekintés hiányára utal. Lényeges, a felperes személyes meghallgatása során azt adta elő, a szerződéskötés két óráig tartott, és nem állította, hogy sürgették volna, amelyekből következik, rendelkezésére állt elegendő idő a szerződés és üzletszabályzat tanulmányozására.

A felperes azt adta elő, hogy a szerződéskötés során közreműködő személy arról tájékoztatta, a törlesztőrészlet összege nem fog változni. Ilyen tartalmú nyilatkozat nem eredményezheti az

árfolyamkülönbözet fizetési kötelezettség alóli mentesülést, mivel a szerződés egyértelmű rendelkezéseivel szemben az nem tekinthető olyan konkrét és hitelt érdemlő tájékoztatásnak, amely alapján a felperes alappal gondolhatta azt, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, annak nincs valószínűsége, vagy az bizonyos mértékben korlátozott, azaz van egy maximuma. Az Ászf.-ben foglaltakkal ellentétes tartalmú tájékoztatást a tanúk jegyzőkönyvben rögzített vallomása sem támasztja alá. A tanúk a perbeli kölcsönszerződés megkötésének körülményeiről nem tudtak nyilatkozni, a szerződéskötésre nem emlékeztek, **(személy 1. neve)** a vallomása szerint hitelügyintézésrel nem foglalkozott, **(személy 2. neve)** pedig azt mondta el általánosságban, hogy az ügyfeleket az árfolyamváltozás törlesztésre gyakorolt hatásáról és az árfolyamkockázatról is tájékoztatta (P.20.165/2018/8. számú jegyzőkönyv 2. oldal tizenötödik bekezdés, valamint 3. oldal hatodik bekezdés), de nem tett olyan előadást, amelyből az következne, hogy a szerződéskötéskor a szóbeli tájékoztatás a fizetési kötelezettség változatlanosságát állította volna.

Mindezeket értékelve, a szerződés szövegéből az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára egyértelműen felismerhető volt, hogy az ügylet árfolyamkockázata pontosan mit jelent, mint ahogyan az is nyilvánvaló volt a számára, hogy az árfolyam ránézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa. Mindennek következtében a szerződésnek azok az általános szerződési feltételei, amelyek alapján a forint gyengülése esetén a felperest a szerződéskötéskor kalkulálthoz képest többletfizetési kötelezettség terheli, a felperes számára világosak és érthetőek voltak, következésképpen azok nem tisztességtelenek, a felperes nem mentesülhet az árfolyamkockázatból fakadó többletfizetési kötelezettségek viselése alól.

A kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Megjegyzi az ítéletábra, az elsőfokú bíróság a felperes keresetében megjelölt egyéb érvénytelenségi okról is állást foglalt a rész- és közbenső ítélet indokolásában, azonban a rendelkező rész ezt érintően döntést nem tartalmaz, ezért e körben az ítélet kiegészítése szükséges (Pp. 225. §).

Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéletábra a felperest az alperes jogi képviseletével felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM

rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján megállapított ügyvédi munkadíjból és a megfizetett fellebbezési eljárási illetékből álló másodfokú perköltségének a megfizetésére.

S z e g e d, 2019. december 11.

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.. Tolna András sk. . Lengyel Nóra sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró